

Demult, când fermierii munceau pământul cu boii și cu sania
și străpungeau întunericul cu lumina felinarului,
trăia un băiețel care iubea fulgii de nea mai mult decât orice pe lumea asta.

Wilson Bentley
s-a născut pe
9 februarie 1865,
la o fermă din
Jericho, Vermont,
undeva între
Lacul Champlain și
Muntele Mansfield,
în inima „centurii de
zăpadă”, acolo unde,
în fiecare an, cad
aproape trei metri
de zăpadă.

Willie Bentley era cel mai fericit când viscoalea.
Privea fulgii de nea cum îi cad pe mânuși,
pe iarba uscată a câmpurilor din Vermont,

pe mânerul negru de fier de la ușa hambarului.
Spunea că fulgii de zăpadă sunt frumoși ca fluturii
sau ca florile de măr.

Fluturii putea să-i prindă-n plasă,
ca să-i arate fratelui mai mare, Charlie.

Florile de măr putea să le culeagă
și să i le ofere mamei.
Dar nu putea să arate nimănui
fulgii de zăpadă, pentru că
nu-i putea păstra nicicum.

Până a împlinit
paisprezece ani,
Willie a învățat
cu mama lui.
A mers la școală
doar câțiva ani.
„Mama avea
o colecție de
enciclopedii, iar eu
le-am citit pe toate“,
spunea Willie.